

at Ejendommen ikke paa kort Tid kunde være blevet udstykket. Vi har Masser af Ejendomme i Københavns Omegn paa 60—70—100 Tdr. Land, som er udstykket i Løbet af et Aars Tid eller deromkring, og en Grund med den Beliggenhed, der her er Tale om, kunde sikkert være blevet udstykket paa ret kort Tid. Som sagt, jeg mener, at Ministeren er paa den rigtige Side, for saa vidt som Taksationskommissionen har sat Prisen, og dens Dom er inappellabel. Der er altsaa intet at gøre. Men jeg maa give det ærede Medlem Hr. Boa, som omtalte denne Sag, Ret i, at for Ejeren er det ikke tilfredsstillende, han har ikke faaet fuld Pris for den eksproprierede Ejendom. Han har faaet fuld Pris efter Taksationskommissionens Mening, men ikke fuld Pris, efter hvad Prisen vilde være i Handel og Vandel. Den højtærede Minister udtalte saa yderligere — jeg maa maaske med den højtærede Formands Tilladelse læse det op: „Jeg erindrer saaledes tydeligt, at da man for en Del Aar siden eksproprierede ret store Arealer i Esbjerg til Esbjerg Havn, blev der eksproprieret mange Arealer, der ikke paa langt nær naaede op til de Priser, som adskillige Aar før var betalt for netop disse Arealer. Det er selvfølgelig beklageligt for de Folk, som har givet mere for en Ejendom, end de faar den takseret til, naar de skal afstaa den efter en Taksationskommissions Kendelse, og det er ikke underligt, om de saa synes utilfredse og giver den Utilfredshed Udtryk.“ Jeg kan ikke forstaa, at den højtærede Minister kan tage Sagen paa den Maade, for jeg mener, at hvis man ikke kan bevise, at det er en ren pro forma Handel, der er indgaaet, for derigennem at fastslaa en Værdi, som ikke fremtidig er til Stede, hvis man ikke kan bevise dette — og her mener jeg, at Bevisbyrden ligger hos den, der er den stærke, nemlig Staten —, maa jeg mene, at det er en topmaalt Uretfærdighed.

Den ærede Ordfører for Venstre Hr. Brorsen anførte en radikal Udtalelse, som gik ud paa, at nu var det Arbejderne og Bønderne, der betød noget, og saa tilføjede det ærede Medlem smilende: det skal ikke forstaaes saaledes, at de andre ikke ogsaa har Lov til at være til. Jeg bukkede takkende, men jeg sad saaledes, at det ærede Medlem har antagelig ikke kunnet bemærke det. Jeg siger nu Tak paa de andres Vegne, Tak, fordi vi har Lov til at være til! Det ærede Medlem sagde, at man kommer længst ved at tage noget Hensyn til andre. Det har det ærede Medlem ganske Ret i, og jeg vil paa mit Partis Vegne i høj Grad

henstille til det ærede Medlem, til Partiet, til Regeringen, at man ved de vigtige Forhandlinger, vi kommer til nu vedrørende Skattelovene, Toldloven o. s. v., husker paa, hvad Partiets Ordfører har sagt, at man kommer længst ved at tage noget Hensyn til hinanden. Vi er jo afhængige af hinanden. Vi kan ikke være os selv nok, vi maa hjælpe hinanden. Derfor billiger jeg ganske, hvad det ærede Medlem har sagt, at man kommer længst ved at tage Hensyn til hinanden. Jeg haaber, det vil blive husket ogsaa senere hen.

Jeg ser af den højtærede Handelsministers Udtalelser, at der af et æret Medlem Hr. H. O. Hansen er rettet en Henvendelse til Ministeren vedrørende Haandværkernes Statslaan, nemlig om at give Henstand i Anledning af disse. Det er en Sag, der vel nærmest sorterer under Fællesrepræsentationen for Dansk Industri og Haandværk, som jeg har den Ære at være Formand for. Vi har aldrig nogen Sinde fra den Side, naar vi har henvendt os til Ministeriet, mødt andet end den største Velvillie og Imødekommenhed, den største Forstaaelse for Ønsker fra vor Side, og jeg føler mig ganske overbevist om, at det ogsaa fremtidig vil blive saaledes. Jeg takker det ærede Medlem, fordi han har bragt Sagen frem; at det er sket fuldkommen uegennyttigt, er jeg ganske paa det rene med.

Som jeg i Begyndelsen sagde: ligesom alle erkender andres evindelige Gentagelser her fra Talerstolen, men ikke sine egne, saaledes kan man ogsaa sige, at alle erkender vi, at der maa spares og skal spares. Statskassen er stillet saaledes, at vi maa ikke komme med Krav, det gælder om at begrænse vore Krav, det gælder om at nedbringe Statens Udgifter det mest mulige. Den højtærede Statsminister har ganske Ret, naar han har sagt, at Underskuddet bunder i to Ting: ganske vist maa vi have større Indtægter, men vi maa ogsaa have mindre Udgifter. Men naar man saa har gennemgaaet Talerækken her og har set, hvilke Ønsker der er fremkommet, har man set, at det samme, der gælder om Gentagelserne i Talerne, gælder ogsaa om Kravene: man erkender, at der maa ikke stilles Krav af de andre, men hver især har sine meget store Krav at stille, og nogle af dem er meget store. Den højtærede Statsminister karakteriserede et af dem; det var fremsat af det ærede Medlem Hr. Stauning. Der er senere ogsaa fra en anden Ministers Side, hvis jeg husker ret, blevet sagt, at et æret Medlem vilde have 50 Mill. Kr. til at bygge Huse